

[Bilgrav-Nielsen]

ning, jeg er meget glad for, for den er en klar bekræftelse på, at Det Radikale Venstre ikke har skiftet politik, og det er lige præcis, hvad sagen drejer sig om; vi er gået efter for første gang i mange år at få forhandlet et regeringsgrundlag, før der blev forhandlet besættelse af ministerposter.

Hvad var det i øvrigt for en borgerlig situation, vi kunne kigge på umiddelbart efter, at regeringen selv var trådt tilbage? Det var Det Konservative Folkeparti med striber af sager, uafklarede for en dels vedkommende, og et Venstre, der med sin leder i spidsen forsøgte at kaste smuds på den højesteretsdommer, der havde været udpeget til at gennemgå den største af sagerne. Skulle vi på den baggrund kunne indlede reelle regeringsforhandlinger med disse partier, og hvis vi i øvrigt skulle blive enige om et regeringsprogram, på hvilken parlamentarisk basis skulle en sådan regering da hvile? På basis af Fremskridtspartiet, som nu ene af alle skiller sig ud ved at være imod den danske EF-politik? Jeg begriber ikke, at Venstre og De Konservative kan mene, at det ville være nogen lykkelig situation, specielt i betragtning af, at den største opgave, vi står over for, er at få den danske befolkning til igen at få så megen tillid til Folketingets EF-politik, at et stort flertal kan bakke op bag den.

Når alt kommer til alt, er det nok den dybeste årsag til, at det gik, som det gik, men først og fremmest er årsagen, at specielt Det Konservative Folkeparti selv fraskrev sig magten.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Kan vi nu ikke blive fri for den efterrationisering af, hvad det var, der foregik torsdag den 14. januar. Det lå jo klart, at den gamle regerings statsminister ikke ønskede at fortsætte og indgav sin demissionsbegæring. Det kan da ikke passe, at vi nu skal have en diskussion om, hvorvidt det faktisk var det sande handlingsforløb. Det er jo klart for alle, og forløbet blev fulgt af alle tv-stationer, alle radiostationer og alle andre medier. Skal vi nu ikke bevare respekten for den værdige måde, som den tidligere statsminister ønskede at forlade regeringsmagten på og lade den diskussion være afsluttet; regeringen ønskede ikke at fortsætte, og statsministeren indgav sin demissionsbegæring.

Til den konservative ordfører, der er meget optaget af udgiftspolitikken, vil jeg sige, at det er den nye regering også, og den har formuleret sig meget præcist om udgiftspolitikken, men hr. Henning Dyremose ved også, hvad arven til den nye regering efter 10 år med konservativt ledede regeringer er: Et underskud på statens budget på 50 mia. kr.! Det er det grundlag, som Det Konservative Folkeparti afleverer videre til den nye regering, og jeg håber, at Det Konservative Folkeparti vil huske på det, når vi nu skal i arbejdstøjet og i gang med drøftelser om udmøntningen af regeringens grundlag.

Det er sagt både før og også i dag, at vi faktisk kan få lagt en anden linie på vækstområdet end den, den gamle regering ønskede. Vi ved i dag, at den vækstudvikling, den gamle regering forsøgte at holde i ave, har givet os et væksteftersløb i forhold til de øvrige EF-lande og har givet os 170.000 ekstra arbejdsløse, så jeg håber, at hr. Henning Dyremoses ord også må stå til troende, når vi går i gang med arbejdet, sådan at vi kan få tilrettelagt den politik, der er nødvendig for, at vi kan få vendt skuden.

Må jeg sige til hr. Holger K. Nielsen, som er meget optaget – i øvrigt en lidt besynderlig optagethed synes jeg – af, at det har kunnet lade sig gøre for Socialdemokratiet og CD at finde hinanden, at jeg ikke forstår, at det skulle være så underligt. Vi ved jo, at CD's tidligere leder var udrunden af den socialdemokratiske bevægelse, og på mange områder er der stor overensstemmelse i den grundlæggende opfattelse af samfundsstrukturene og af de menneskelige vilkår, der skal være i vores land.

Det var der i øvrigt også, da CD var i regering med de gamle regeringspartier, og sådan vil det også være i fremtiden. Hr. Holger K. Nielsen må anerkende, at der er taget initiativ til 60.000 nye efteruddannelsespladser, jobrotation og investeringer på 10–15 mia. kr. Jeg tror ikke, at SF kan friholde sig fra at føle lidt lyst til at komme i gang med arbejdet sammen med den nye regering for at få udmøntet disse ting.

Formanden:

Det er ikke acceptabelt, at taletiden overskrides i den grad, når man ikke skal svare på indlæg.